

บทเรียนด้านการเรียนรู้ บทที่ 45

เรื่อง การเล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวเอง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

เด็กมีแรงจูงใจและทักษะในการดูแลตัวเองอย่างดี

ตัวชี้วัด:

จบการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นอย่างน้อย

สาระการเรียนรู้:

รับการเรียนรู้พิเศษและการช่วยเหลือทางการศึกษา

กลุ่มอายุ

3-5 ปี

หัวข้อหลัก:

ฉันสามารถเล่าเรื่องได้

บทเรียน:

การเล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวเอง

เวลาที่ใช้ในการสอน:

45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กๆ สามารถสร้างเรื่องที่พูดถึงตัวเองได้
2. เด็ก ๆ มีส่วนในการสร้างเรื่องตลกขบขัน

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดาษ - 1 ชุดต่อเด็ก 1 คน (ให้พับเป็นสี่ทบ)
2. สีเทียนหรือดินสอสี

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านทั้งบทเรียนให้จบ
2. จัดเตรียมอุปกรณ์หรือสิ่งที่ต้องใช้ทั้งหมด
3. เต็มช่องว่างในแบบฝึกหัดประจำวัน
4. เตรียมกา
5. พับกระดาษ พับครึ่งแล้วพับครึ่งอีกทีหนึ่ง จะได้เป็นพับสี่ทบ
6. คิดถึงบทเพลงที่บอกถึงเรื่องราว ใช้ร้องตอนปิดบทเรียน
7. อธิษฐานเผื่อเด็ก ๆ ที่จะไม่รู้จักความรักของพระเจ้า

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

1. ตัวอักษรวันนี้คือ: _____
2. วันของสัปดาห์:
 - o วันนี้คือวัน _____ (ดูปฏิทิน)
 - o พรุ่งนี้คือวัน _____
 - o เมื่อวานนี้คือวัน _____
 - o จำนวนวันกว่าจะถึง _____ = _____
3. อากาศ:
 - o อากาศวันนี้
 - o เสื้อผ้าวันนี้
 - o กราฟพยากรณ์อากาศ
4. การแบ่งปันความคิด: (ไม่เกิน 10 นาที)
 - o คำถามนำการอภิปราย: _____
 - o นักเรียนผู้อภิปรายวันนี้คือ: _____
5. เรื่องเล่า
 - o _____
 - คำถาม/กิจกรรม สำหรับผู้ฟัง:
 1. _____
 2. _____
 3. _____
6. ฝึกกล่อมเนื้อมัดใหญ่: (ร้องเพลง เดินรำ เคลื่อนไหว)
 - o **ตบเค้ก** – ให้พูดประโยคข้างล่างเป็นจังหวะและแสดงท่าทางประกอบ
มาตบเค้ก ตบเค้ก นะคนทำขนม (ตบมือตัวเองหรือตบมือกับเพื่อนข้าง ๆ (ตบแปะ))
มาอบเค้ก ให้เร็วที่สุดเท่าที่ทำได้ (แผ่มือ ทำมือแบน ๆ คล้ายกำลังอบเค้ก)
ม้วนเค้ก (กำมือแล้วหมุนรอบ ๆ เข้าหากัน)
ตบเค้ก (ตบที่หลังมือแต่ละข้าง)
เขียน “ค” ลงไป (แสร้งเขียนตัวอักษร “ค” บนหลังมือ แทนคำว่า ขนมเค้ก)
ใส่ในเตาอบสำหรับเธอและฉัน (แสร้งที่เป็นใส่ขนมในเตาอบ)

กิจกรรมการเรียนการสอน:

เรื่องเล่าของครู

1. เรื่องเล่าก็มีหลายอย่าง บางเรื่องก็เป็นเรื่องสมมุติที่ไม่มีวันเกิดขึ้นจริง แต่อีกหลาย ๆ เรื่องก็เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นจริง เราสามารถเล่าเรื่องจริงเกี่ยวกับตัวเองได้
2. ให้ครูเล่าเรื่องจริงของครู ตั้งแต่เป็นเด็กทารก และตลอดวัยเด็ก รวมทั้งสถานที่อยู่ สิ่งที่ครอบครัวชอบทำด้วยกัน และสิ่งที่ยังจดจำได้สมัยเป็นเด็ก ถ้าครูรับเชื่อพระเจ้าตั้งแต่ตอนเด็ก ก็ให้เล่าถึงเหตุการณ์นั้นด้วย
3. อนุญาตให้เด็ก ๆ ถามคำถามเกี่ยวกับสมัยที่ครูยังเป็นเด็ก ๆ และเตือนให้เด็ก ๆ รู้ว่า เรื่องที่ครูเล่าเป็นเรื่องจริง

เรื่องของตัวเอง

1. เด็ก ๆ สามารถเล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวเองได้ เรื่องราวของเธออาจจะไม่ยืดยาวเหมือนของครู แต่เธอก็มีเรื่องที่จะเล่าให้คนอื่นฟังได้ ครูจะถามคำถามบางคำถาม และการตอบคำถามก็เหมือนการเล่าเรื่อง
2. ให้เลือกเด็กบางคนออกมาเพื่อจะตอบคำถาม
 - เธออายุเท่าไร?
 - เกิดเมื่อไร? (เด็กอาจจะจำวันเดือนปีเกิดไม่ได้)
 - เกิดที่ไหน? (คำตอบอาจจะแตกต่าง: ในเมือง ในโรงพยาบาล ที่บ้าน)
 - คุณพ่อคุณแม่เป็นใคร?
 - พี่น้องของเธอเป็นใคร?
 - เธอช่วยครอบครัวทำอะไรบ้าง? (งานบ้าน)
 - เธอชอบทำอะไรมากที่สุด?
3. เมื่อตอบคำถามเสร็จ ให้ครูขอบคุณและให้เพื่อน ๆ แสดงความดีใจที่ได้ฟังเรื่องของเขา แล้วให้เลือกเด็กคนต่อไปออกมาตอบคำถามในลักษณะเดียวกัน ทำไปเรื่อย ๆ จนทุกคนมีโอกาสออกมาตอบคำถาม เป็นการฝึกการเล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวเอง

หนังสือเล่าเรื่องประกอบภาพของฉัน

1. แจกกระดาษที่พับครึ่ง 2 ครั้ง เมื่อคลี่ออกมาจะมี 4 ช่อง ให้ครูเตรียมสีเทียนหรือดินสอสี ให้เด็กวาดรูปของเขาเองตอนที่เป็นทารกในช่องที่หนึ่ง และในช่องอื่นๆ ให้เขาวาดกิจกรรมที่เขาทำตอนเป็นเด็กเล็กๆ เช่น คลาน หลับ หรือเล่น และวัยเข้าอนุบาล และช่องสุดท้าย ให้วาดรูปปัจจุบันที่ไปโรงเรียน
2. เมื่อเด็กๆ ทำเสร็จแล้ว ให้เขาแสดงกับเพื่อนๆ ในกลุ่ม และเล่าเรื่องของเขาให้เพื่อน ๆ ฟัง ให้ผลัดกันแสดงภาพวาดและเล่าเรื่อง

เรื่องขบขัน

1. พวกเราชอบเรื่องเล่า เราสามารถเรียนรู้ได้จากเรื่องต่าง ๆ พระเยซูทรงใช้การเล่าเรื่องในการเทศนาสั่งสอนประชาชน เกี่ยวกับเรื่องความรัก ความเมตตากรุณา และเกี่ยวกับพระเจ้า บางเรื่องก็เป็นเรื่องสนุกสนาน บางเรื่องก็เป็นเรื่องเศร้า บางเรื่องก็เป็นเรื่องตื่นเต้น และบางเรื่องก็เป็นเรื่องตลกขบขัน
2. พวกนักเรียนสามารถช่วยครูเล่าเรื่องตลกได้ ครูจะเป็นคนเริ่มต้นและเมื่อครูเล่าจบ ครูจะเรียกใครบางคนให้ตอบคำถาม มันจะเป็นเรื่องตลกที่สุดเท่าที่เรายทำได้ มันจะทำให้พวกเราหัวเราะและสนุกกับการเล่าเรื่องตลก ๆ ของพวกเรา
3. ให้อ่านเรื่องต่อไปนี และให้เด็กเติมคำที่หายไปในเรื่อง
4. กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมี _____ ตัวใหญ่ตัวหนึ่ง มันอาศัยอยู่ใน _____ ที่สวยงามมาก (ให้บททวนคำพูดในช่องแรก) มันหิวมาก – แต่มันจะกินอะไรดี? มันจะกิน _____ ได้หรือเปล่า? หรือว่ามันจะกิน _____ ดังนั้น (พูดทวนคำพูดในช่องแรก) มันจึงกิน _____ เป็นอาหารเช้า และมันก็บอกว่าอร่อยมาก! อร่อยมาก!
5. ให้ครูบททวนเรื่องหลาย ๆ ครั้ง โดยให้เด็ก ๆ เติมคำในช่องว่าง เพื่อจะรู้ว่ามันเป็นเรื่องอะไร ให้ทำไปเรื่อย ๆ จนเด็กทุกคนจะมีโอกาสเพิ่มคำในช่องว่างที่ครูเว้นไว้

การสรุปบทเรียน:

1. เราสามารถขอพระคุณสำหรับเรื่องเล่าต่าง ๆ การเล่าเรื่องหรือการฟังเป็นเรื่องสนุกสนาน เราสามารถเขียนเรื่องราวต่าง ๆ และเล่าเรื่องเมื่อไรก็ได้ เราสามารถเล่าเรื่องเป็นเพลงก็ได้ ให้เรมาร้องเพลงบอกถึงเรื่องราวบางอย่าง ให้ครูนำร้องเพลงที่เด็ก ๆ ส่วนมากจะคุ้นเคยกันดี หรืออาจจะเป็นเพลงเล่าเรื่องในพระคัมภีร์ก็ได้

กิจกรรมเสริม:

1. ให้พาเด็ก ๆ ออกไปชมธรรมชาตินอกห้องเรียน ให้เด็ก ๆ เก็บอะไรบางอย่างที่เป็นธรรมชาติ (ไม่ใช่ขยะหรือของมีคม หรือเป็นอันตราย) หลังจากกลับสู่ห้องเรียน ให้แต่งเรื่องจากสิ่งที่เขาไปเก็บมา ให้ในเรื่องมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เด็กๆเก็บมา สิ่งที่เป็นธรรมชาติสามารถมีชีวิตและนำมาสร้างเป็นเรื่องเล่าได้

ข้อมูลอ้างอิงที่ใช้ในบทนี้:

Lingo, Susan, Age-Right Play, Group Publishing, Co.1997.

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

การประเมินผลผู้เรียน:
